

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 3 октомври 1989 година

**относно съгласуването на някои разпоредби, установени в действащи закони,
подзаконови и административни актове на държавите-членки относно
извършването на телевизионна дейност**

(89/552/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ.

като взе предвид на Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 57, параграф 2 и член 66 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че целите на Общността така, както са установени в Договора, включват създаването на все по-тесен съюз между народите на Европа, укрепване на тесните връзки между държавите, принадлежащи към Общността, осигуряването на икономически и социален напредък на страните в Общността чрез общи действия за премахване на бариерите, които разделят Европа, насърчаване на постоянното подобряване условията на живот на народите в Общността, както и гаранциите за запазване и укрепване на мира и свободата;

като има предвид, че Договорът предвижда създаването на общ пазар, който включва премахването, между държавите-членки, на пречките за свободно движение на услуги и изграждането на система, която да гарантира, че конкуренцията в общия пазар няма да бъде нарушавана;

като има предвид, че телевизионните програми, разпространявани през граници чрез различни технологии са един от начините за постигане целите на Общността; като има предвид, че трябва да бъдат приети мерки, така че да позволяват и да осигуряват прехода от националните пазари към общ пазар на производство и

¹ ОВ № С 179, 17.7.1986 г., стр. 4.

² ОВ № С 49, 22.2.1988 г., стр. 53 и ОВ № С 158, 26.6.1989 г.

³ ОВ № С 232, 31.8.1987 г., стр. 29.

разпространение на програми, и да установяват условия за лоялна конкуренция без да накърняват ролята на обществения интерес в телевизионните програмни емисии;

като има предвид, че Съветът на Европа е приел Европейската конвенция за трангранична телевизия;

като има предвид, че Договорът предвижда издаването на директиви за съгласуване на разпоредби, които да улеснят започването на дейност като самостоятелно заети лица;

като има предвид, че телевизионното излъчване при нормални обстоятелства е услуга съгласно Договора;

като има предвид, че Договорът установява свободно движение на всички услуги, нормално предоставяни срещу заплащане, без изключения на основание тяхното културно или друго съдържание и без ограничения за гражданите на държавите-членки, установили се в страна от Общността освен тези, които се предвиждат за получателя на услугата;

като има предвид, че това право, приложено към телевизионното излъчване и разпространение, е също специфична проява на един по-общ принцип от правото на Общността, а именно свободата на изразяване, така, както е постановена в член 10, параграф 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, която е ратифицирана от всички държави-членки; като има предвид, че поради това издаването на директиви относно телевизионното излъчване и разпространението на телевизионни програми трябва да осигури свободното им движение в светлината на споменатия член, като подлежат само на ограниченията, изложени в параграф 2 на същия член и в член 56, параграф 1 от Договора;

като има предвид, че законовите, подзаконови и административни мерки в държавите-членки относно дейността на телевизионните разпространители и кабелните оператори съдържат различия, някои от които могат да попречат на свободното движение на телевизионни програми в рамките на Общността и могат да нарушат конкуренцията в общия пазар;

като има предвид, че всякакви подобни ограничения на свободата да бъдат предавани телевизионни програмни емисии в рамките на Общността трябва според Договора да бъдат премахнати;

като има предвид, че това премахване трябва да върви успоредно със съгласуване на приложимите закони; като има предвид, че това съгласуване трябва да бъде насочено към улесняване на извършването на съответната професионална дейност и по-общо - на свободното движение на информация и идеи в рамките на Общността;

като взе предвид, че, следователно, е необходимо и достатъчно всички телевизионни програми да бъдат съобразени със законите на държавата-членка, от която произлизат;

като има предвид, че настоящата директива установява минимума правила, необходими за гарантиране на свободата на предаване при телевизионно излъчване; като има предвид, че, следователно, това не засяга отговорностите на държавите-членки по отношение на организацията (включително системите за лицензиране, административно оправомощаване или облагането с данъци), финансирането и съдържанието на програмите; като има предвид, че независимостта на културното развитие на държавите-членки и опазването на културното многообразие в Общността остават незасегнати;

като има предвид, че в общия пазар е необходимо всички телевизионни програми, произхождащи от и предназначени за приемане в рамките на Общността и в частност тези, които са предназначени за друга държава-членка, да отговарят на законовите изисквания в държавата-членка, от която възникват, приложими към телевизионни програми, предназначени за приемане от населението в същата държава-членка и на разпоредбите на настоящата директива;

като има предвид, че изискването държавата-членка, от която произлиза първоначалното излъчване, да се увери, че телевизионните програми са в съответствие с националното законодателство след съгласуване с настоящата директива, е достатъчно според правото на Общността, за да се осигури свободно движение на телевизионни програми без последващ контрол на същото основание в приемащата държава-членка; като има предвид, обаче, че в изключителни случаи и при особени условия приемащата държава-членка може временно да спре препредаването на телевизионни програми;

като взе предвид, че е съществено държавите-членки да осигурят защита срещу всякакви действия, които могат да се окажат вредни за свободата на движение и търговия с телевизионни програми или, които могат да насърчат установяването на монополно положение, което би довело до ограничения на плурализма и свободата на телевизионна информация и на информационния сектор като цяло;

като има предвид, че настоящата директива е ограничена конкретно до правилата на телевизионното излъчване и не нарушава съществуващите или бъдещите хармонизиращи актове на Общността и в частност е насочена към удовлетворяване на задължителните изисквания, отнасящи се до защитата на потребителите и почтената търговска практика и лоялната конкуренция;

като има предвид, че съгласуването е необходимо, за да се улесни производството на програми от страна на хора и предприятия, които са си поставили културна цел и са й посветили своята дейност;

като има предвид, че минималните изисквания за европейска аудио-визуална продукция по отношение на всички публични или частни телевизионни програми в Общността са средство за насърчаване на производството, независимото производство и разпространението в горните отрасли и допълват други инструменти, които вече са или ще бъдат предложени със същата цел;

като има предвид, че следователно, е необходимо да се насърчат пазари в държавите-членки с достатъчен обем на телевизионна продукция, така че необходимите инвестиции да се възвръщат не само чрез установяване на общи правила за отваряне на националните пазари, но също така, където е практически възможно и с подходящи средства, по-голямата част от телевизионните програми на всички държави-членки да се предвидят за европейски произведения; като има предвид, че за да бъде възможно наблюдение и контрол по прилагането на тези правила и реализацията на целите, държавите-членки ще представят в Комисията доклад за прилагането на съотношението, запазено в настоящата директива за европейски творби и независими произведения; като има предвид, че при изчисляването на този дял трябва да се вземе под внимание специфичното положение в Република Гърция и Португалската република; като има предвид, че Комисията е задължена да информира другите държави-членки за тези придружаващи доклади, където е необходимо, становище, което в частност да отчита напредъка спрямо предходните години, частта от първи телевизионни емисии в програмите, специфичното положение на новите телевизионни оператори и особената ситуация в страните с нисък аудио-визуален производствен потенциал или езиковите области с ограничен брой хора;

като има предвид, че за тези цели трябва да се дефинира “Европейски произведения” без да се накърнява възможността на държавите-членки да формулират по-детайлно определение за телевизионните разпространители под тяхна юрисдикция, съгласно член 3, параграф 1, в съответствие с правото на Общността, с цел да се насърчава изпълнението на тези цели, за да се приемат подходящи мерки и да се окуражи дейността и развитието на европейска аудио-визуална продукция и разпространение, най-вече в страни с малък производствен потенциал или езиковите области с ограничен брой хора;

като има предвид, че националните схеми за развитие на европейските произведения могат да се прилагат дотолкова, доколкото отговарят на правото на Общността;

като има предвид, че предоставянето при възможност на определена част от телевизионните емисии за самостоятелни произведения, които са създадени от продуценти, които не зависят от излъчващата телевизионна организация, ще стимулира нови източници на телевизионно производство и, в частност, създаването на малки и средни предприятия; като има предвид, че това ще разкрие нови възможности и нови пазари за реализация на творчески талант за заетост за професионалисти и служители в областта на културата; като има предвид, че определението на понятието “независим продуцент” от страна на държавите-

членки трябва да вземе под внимание тази цел, като се отдели специално внимание на дребните и средните продуценти и се създадат възможности за финансово участие от страна на копродуцентските поделения на телевизионните организации;

като има предвид, че държавите-членки е необходимо да приемат мерки, които да гарантират определен период от време между първото показване на едно произведение на екрана и първото показване по телевизията;

като има предвид, че за провеждането на активна политика в подкрепа на един специфичен език държавите-членки са свободни да създават по-подробни или по-строги правила, в частност въз основа на езикови критерии, при условие, че тези правила са в съответствие с правото на Общността и, в частност, не са приложими към препредаването на телевизионни програмни емисии, произхождащи от други държави-членки;

като има предвид, че за да се гарантира пълна и подходяща защита на интересите на потребителите като телевизионни зрители, е важно телевизионната реклама да подлежи на известен минимален брой правила и стандарти и държавите-членки трябва да си запазят правото да въвеждат по-подробни или по-строги правила и при известни обстоятелства да поставят различни условия спрямо телевизионните оператори под тяхна юрисдикция;

като има предвид, че държавите-членки, в съответствие с правото на Общността и по отношение на телевизионните емисии, предназначени изключително за национално излъчване, които не могат да бъдат приемани пряко или непряко в една или повече държави-членки, трябва да имат възможност да формулират различни условия за разполагането на рекламите и различни ограничения за обема на рекламите с цел развитие на дадени телевизионни програми;

като има предвид, че е необходимо да се забрани напълно рекламирането по телевизията на цигари и други тютюневи изделия, включително непреките форми на реклама, които, макар и да не споменават пряко тютюневото изделие, се стремят да заобиколят забраните относно рекламирането, като използват търговски марки, символи или други отличителни белези за тютюневи изделия или за предприятия, чиято известна или основна дейност включва производството или продажбата на такива изделия;

като има предвид, че е също необходимо да бъде забранена рекламата по телевизията на медицински продукти и лечение, които са достъпни само по предписание в държавата-членка, в чиято юрисдикция попада излъчващият оператор, и да бъдат въведени строги критерии по отношение на рекламата по телевизията на алкохолни продукти;

като има предвид, че трябва да се създадат подходящите правила с оглед нарастващото значение на спонсорството при финансирането на програмите;

като има предвид още, че е необходимо да се приемат правила за защита на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните в програмите и в рекламите по телевизията;

като има предвид, че въпреки че телевизионните оператори са нормално задължени да осигуряват вярно представяне на фактите и събитията в програмите, е важно те да поемат конкретни задължения по отношение на правото на отговор или аналогично удовлетворение така, че всяко лице, чиито законни интереси са засегнати от някакво твърдение по време на излъчването на телевизионната програма, да може ефективно да упражни тези свои права,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА ПЪРВА

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

По смисъла на настоящата директива:

а) “Телевизионно предаване” е първично излъчване по кабел или в ефир, включително и чрез спътник, в кодирана или не кодирана форма, на телевизионни програми, предназначени за приемане от обществеността. То включва обмена на програми между предприятия с намерение да бъдат предоставени на обществеността. То не включва съобщителните услуги, осигуряващи информация или други съобщения по индивидуална поръчка, като телефакс, електронна база данни и други подобни услуги;

б) “Телевизионна реклама” е всяка форма на съобщение, излъчена срещу заплащане или подобно възнаграждение от обществено или частно предприятие, във връзка с търговия, работа, занаят или професия с цел да се насърчи доставката на стоки и услуги, включително недвижима собственост, права и задължения срещу заплащане.

С изключение за целите по член 18, то не включва преките предложения към обществеността за продажба, покупка или наемане на стоки или осигуряване на услуги срещу заплащане;

в) “Скрита реклама” означава представянето чрез думи или картини на стоки, услуги, а също на името, търговската марка или дейността на производител на стоки или услуги в програми, когато това представяне е извършено от излъчващия оператор с намерение да послужи за реклама и би могло да подведе обществеността относно действителната си същност. Подобно представяне се

смята за преднамерено, особено ако е направено срещу заплащане или друго възнаграждение;

г) “Спонсорство” е всеки принос от обществено или частно предприятие, което не се занимава с телевизионно излъчване или с производство на аудио-визуални произведения към финансирането на телевизионни програми с цел разпространение на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или продукция.

ГЛАВА ВТОРА

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 2

1. Всяка държава-членка прави необходимото всички програмни емисии, които се предават

- от излъчващи оператори под нейна юрисдикция или
- от излъчващи оператори, които, без да са под юрисдикцията на някоя държава-членка, използват честота или спътникова мощност, предоставена от, или спътникова връзка, разположена в тази държава-членка,

да бъдат съобразени със закона, приложим за телевизионните програмни емисии, предназначени за обществеността в тази държава-членка.

2. Държавите-членки осигуряват свобода на приемането и ограничават препредаването на тяхна територия на телевизионни програмни емисии от други държави-членки поради причини, попадащи в областите, съгласувани чрез настоящата директива. Държавите-членки могат временно да спрат препредаването на телевизионни програмни емисии, ако са налице следните условия:

а) телевизионната програмна емисия, идваща от друга държава-членка, открито, сериозно и грубо нарушава член 22;

б) през предшестващите 12 месеца излъчващият оператор е нарушил същата разпоредба най-малко в два предишни случая;

в) засегнатата държава-членка е уведомила писмено излъчващия оператор и Комисията за нарушенията и за намерението си да ограничи препредаването, ако подобно нарушение възникне отново;

г) консултациите с препредаващата държава и Комисията не са довели до споразумение в срок до 15 дни от уведомяването по в) и нарушението според твърденията продължава.

Комисията прави необходимото спиране да съответства на правото на Общността. Тя може в неотложни случаи да покани засегнатата страна да прекрати спирането, ако то противоречи на правото на Общността. Тази разпоредба не накърнява прилагането на всякакви процедури, правни средства или санкции, предвидени спрямо въпросното нарушение в държавата-членка, под чиято юрисдикция се намира излъчващият оператор.

3. Настоящата директива не се прилага по отношение на телевизионните програмни емисии, които са предназначени изключително за приемане в държави, които не са членки на Общността и, които не се приемат пряко или непряко в една или повече държави-членки.

Член 3

1. Държавите-членки са свободни да изискват от телевизионните оператори, които се намират под тяхна юрисдикция, да приемат по-подробни или по-строги правила в областите, за които се отнася настоящата директива.

2. Държавите-членки гарантират с подходящи средства, в рамките на своето законодателство, спазването на разпоредбите на настоящата директива от страна на телевизионните оператори, които се намират под тяхна юрисдикция.

ГЛАВА ТРЕТА

НАСЪРЧАВАНЕ РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО И ПРОИЗВОДСТВОТО НА ТЕЛЕВИЗИОННИ ПРОГРАМИ

Член 4

1. Държавите-членки, гарантират, когато това е практически възможно и посредством подходящи средства, запазването от страна на излъчващите оператори на по-голямата част от програмното време за европейски произведения съгласно член 6, с изключение на времето, предназначено за новини, спортни състезания, игри, реклама и телетекст услуги. Като се имат предвид отговорностите на излъчващия оператор пред обществеността в областта на информацията, образованието, културата и развлеченията, това съотношение следва да бъде постигнато постепенно, въз основа на подходящи критерии.

2. Когато съотношението, посочено в параграф 1 не може да бъде постигнато, то не може да бъде по-ниско от средното за 1988 г. в съответната държава-членка.

По отношение на Република Гърция и Португалската република годината 1988 се заменя с 1990 г.

3. От 3 октомври 1991 г. държавите-членки представят на всеки две години доклад пред Комисията относно прилагането на настоящия член и на член 5.

В частност, този доклад съдържа статистическо изложение на достигнатото съотношение, споменато в този член и в член 5 за всяка телевизионна програма, която се излъчва под юрисдикцията на съответната държава-членка, причините, които във всеки отделен случай са довели до неспазване на съотношението и мерките, които са предприети и предвидени в тази насока.

Комисията осведомява другите държави-членки и Европейския парламент за докладите, които, където е необходимо, са придружени със становище. Комисията осигурява прилагането на този член и на член 5 в съответствие с разпоредбите на Договора. Комисията може в своето становище да отбележи напредъка спрямо предишни години, дела на първите телевизионни емисии в програмите, особеното положение на новите телевизионни оператори и специфичното положение в страни с ниско аудиовизуално производство и с езикови области с ограничен брой хора.

4. Съветът прави преглед на прилагането на този член въз основа на доклад на Комисията, придружен от подходящи предложения за ревизия, не по-късно от края на петата година след приемането на директивата.

За тази цел докладът на Комисията взема предвид развитието на общия пазар и на международната обстановка на базата на информация, предоставена от държавите-членки съгласно параграф 3.

Член 5

Когато това е практически възможно и чрез подходящи средства държавите-членки осигуряват запазването от страна на излъчващите оператори на поне 10% от програмното време с изключение на времето, посветено на новини, спортни състезания, игри, реклама и телетекст услуги, или алтернативно, по усмотрение на държавите-членки, на поне 10% от техния програмен бюджет за европейски произведения, създадени от независими продуценти. Като се отчитат отговорностите на излъчващите оператори към тяхната зрителска аудитория в областта на информацията, образованието, културата и развлеченията, това съотношение трябва да бъде постигнато постепенно въз основа на подходящи критерии; то трябва да бъде постигнато, като се отделят средства за достатъчно количество нови произведения, т.е. произведения, които се разпространяват не по-късно от 5 години след тяхното създаване.

Член 6

1. По смисъла на настоящата глава, “европейски произведения” са:

а) произведения, произхождащи от държавите-членки на Общността, а по отношение на телевизионните оператори под юрисдикцията на Федерална република Германия и произведения от германската територия, където не се прилага Основният закон и са изпълнени изискванията на параграф 2;

б) произведения, произхождащи от европейска държава, която е трета страна по отношение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия на Съвета на Европа и са изпълнени изискванията на параграф 2.

в) произведения, произхождащи от други европейски държави, които са трета страна и са изпълнени изискванията на параграф 3.

2. Произведенията, за които се отнасят параграф 1, а) и б) са произведения, създадени главно от автори и лица, чието пребиваване е в една или повече държави, посочени в параграф 1, а) и б), при условие, че отговарят на едно от следните три изисквания:

а) да са създадени от един или повече продуценти, регистрирани в една или повече от тези държави, или

б) създаването на произведенията да се наблюдава и фактически контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от споменатите държави, или

в) приносът на копродуцентите от споменатите държави към общите разходи по копродукцията да е преобладаващ и копродукцията да не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави.

3. Произведенията, за които става дума в параграф 1, в) са създадени изключително или в копродукция с продуценти, регистрирани в една или повече държави-членки, от продуценти, регистрирани в една или повече европейски държави, които са трета страна и, с които Общността сключва споразумения по реда на Договора, ако авторите и лицата са главно такива, които пребивават в една или повече европейски страни.

4. Произведения, които не са европейски по смисъла на параграф 1, но които са създадени главно от автори и лица, пребиваващи в една или повече държави-членки, се считат за европейски до степеня, до която е приносът на копродуцентите от Общността в общите производствени разходи.

Член 7

Държавите-членки гарантират, че телевизионните оператори, които се намират под тяхна юрисдикция, не излъчват кинематографично произведение, освен ако не е уговорено друго между титулярите на права върху него и излъчващия оператор, до изтичането на две години от първото му показване по кината в една от държавите-членки на Общността; в случай на кинематографична копродукция на излъчващия оператор този период е една година.

Член 8

Когато сметнат, че това е необходимо за целите на езиковата политика, държавите-членки, като спазват правото на Общността, могат да създадат по-подробни или по-строги правила, в частност въз основа на езикови критерии, по отношение на някоя или на всички програми, излъчвани от телевизионни оператори, намиращи се под тяхна юрисдикция.

Член 9

Тази глава не се прилага по отношение на местни телевизионни програмни емисии, които не са част от националната мрежа.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ТЕЛЕВИЗИОННА РЕКЛАМА И СПОНСОРСТВО

Член 10

1. Телевизионната реклама трябва лесно да се разпознава като такава и да бъде добре отделена от другите части на програмната емисия чрез визуални и/или акустични средства.
2. Изолирани отделни реклами са изключение.
3. Рекламата не използва техники за подсъзнателно внушение.
4. Скритата реклама е забранена.

Член 11

1. Рекламите се включват между програмите. При условие, че са изпълнени изискванията на параграфи 2 до 5 от настоящия член, рекламите могат да бъдат включени в програмите по такъв начин, че да не се нарушава целостта и стойността на последните, като се вземат предвид нормалните паузи, продължителността и характера на програмата, както и защитата на правата на титулярите на права.

2. В програми, състоящи се от самостоятелни части, или в спортни програми и в структурирани по подобен начин прояви, или в изпълнения, съдържащи интервали, рекламите се включват само между частите или в интервалите.

3. Предаването на аудиовизуални произведения като игрални и телевизионни филми (с изключение на отделни серии, серийни филми, забавни програми и документални филми), при условие, че тяхното програмно времетраене надвишава 45 минути, може да бъде прекъсвано веднъж на всеки изтекъл период от 45 минути. Друго, следващо прекъсване е разрешено, ако тяхното програмно времетраене надвишава поне с 20 минути два или повече пълни периода от 45 минути.

4. Когато други програми извън тези, посочени в параграф 2, се прекъсват с реклами, между две последователни прекъсвания за реклама в рамките на програмата трябва да изтече период от поне 20 минути.

5. Реклами не се включват по време на излъчване на религиозни служби. Не се прекъсват с реклами новини, информационни предавания за текущи събития, документални филми, религиозни програми и предавания за деца, когато тяхното програмно времетраене е по-малко от 30 минути. Когато програмното времетраене е 30 минути или повече, се прилагат разпоредбите на предишните параграфи.

Член 12

Телевизионната реклама не:

- а) накърнява зачитането на човешкото достойнство;
- б) включва никакви прояви на дискриминация, основаваща се на раса, пол или националност;
- в) следва да накърнява религиозни или политически убеждения;
- г) насърчава поведение, което засяга здравето или безопасността;
- д) насърчава поведение, което засяга опазването на околната среда.

Член 13

Забраняват се всички форми на телевизионна реклама на цигари и други тютюневи изделия.

Член 14

Забранява се телевизионната реклама на медицински продукти и лечение, което е достъпно само по предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада излъчващият оператор.

Член 15

Телевизионната реклама на алкохолни напитки отговаря на следните критерии:

- а) тя не може да бъде насочена конкретно към непълнолетни лица или, в частност, да представя непълнолетни лица, употребяващи тези напитки;
- б) тя не прави връзка между употребата на алкохол и по-високи физически постижения или управлението на автомобил;
- в) тя не създава впечатлението, че употребата на алкохол допринася за социален или сексуален успех.
- г) тя не съдържа твърдения, че алкохолът има терапевтични качества или че има стимулиращ и успокояващ ефект, или, че може да решава лични конфликти;
- д) тя не насърчава прекалената употреба на алкохолни напитки или представя въздържанието или умереността в отрицателна светлина;
- е) тя не подчертава, че високото алкохолно съдържание е положително качество на напитките.

Член 16

Телевизионната реклама не причинява морални или физически вреди на непълнолетните лица и, следователно, отговаря на следните критерии с оглед на тяхната защита:

- а) тя не призовава пряко непълнолетни лица да купуват стока или услуга като се възползва от тяхната неопитност или доверчивост;
- б) тя не насърчава пряко непълнолетни лица да убеждават своите родители или други лица да купуват стоките или услугите, които се рекламират;
- в) тя не се възползва от особеното доверие, което непълнолетните лица изпитват към родители, учители и други лица;
- г) тя не показва безпричинно непълнолетни лица в опасни ситуации.

Член 17

1. Спонсорираните телевизионни предавания отговарят на следните изисквания:

а) съдържанието и програмирането на спонсорираните програми не може в никакъв случай да бъде повлияно от спонсора по начин, който да засяга отговорността и редакторската независимост на излъчващия оператор по отношение на програмите;

б) те трябва да бъдат ясно идентифицирани като такива чрез име и/или лого в началото и/или края на програмите;

в) те не трябва да насърчават купуването или наемането на стоки или услуги на спонсора или на трето лице, в частност, чрез специално рекламno споменаване на тези стоки и услуги.

2. Телевизионни програми не могат да бъдат спонсирани от физически или юридически лица, чиято основна дейност е производството или продажбата на стоки или предоставянето на услуги, чието рекламиране е забранено съгласно членове 13 и 14.

3. Не могат да бъдат спонсирани новини и информационни предавания за текущи събития.

Член 18

1. Времето, посветено на реклами, не надвишава 15% от телевизионното време за деня. Все пак, този процент може да бъде увеличен до 20%, за да включва такива форми на реклама като преки предложения към обществеността за продажба, покупка или наемане на стоки или услуги при условие, че обемът на отделните реклами не надхвърля 15%.

2. Обемът на отделните реклами в даден еднoчасов период не надвишава 20%.

3. Без да се накърняват разпоредбите на параграф 1, такива форми на реклама като преки предложения към обществеността за продажба, покупка или наемане на стоки или предоставяне на услуги не нахвърлят 1 час на ден.

Член 19

Държавите-членки могат да създават по-строги правила от тези на член 18 относно програмното време и реда на телевизионното излъчване за излъчващи оператори, които се намират под тяхна юрисдикция така, че да се съгласуват търсенето на телевизионни реклами с интересите на обществото, като се вземат предвид в частност:

а) ролята на телевизията за осигуряване на информационни, образователни, културни и забавни програми;

б) защитата на плурализма на информацията и медиите.

Член 20

Без да се засягат разпоредбите на член 3, държавите-членки могат, в съответствие с правото на Общността, да установят изисквания, различни от тези на член 11, параграфи от 2 до 5 и член 18, по отношение на телевизионни програмни емисии, които са предназначени за разпространение само на националната територия и, които не могат пряко или непряко да бъдат приемани в една или повече други държави-членки.

Член 21

Държавите-членки осигуряват, в рамките на своето законодателство, подходящи мерки, чието приложение да гарантира спазването на тези разпоредби, в случай на несъответствие между разпоредбите в настоящата глава и телевизионните програмни емисии.

ГЛАВА ПЕТА

ЗАЩИТА НА НЕПЪЛНОЛЕТНИ ЛИЦА

Член 22

Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че телевизионните емисии на излъчващи оператори, които се намират под тяхна юрисдикция, не включват програми, които биха могли сериозно да засегнат физическото, умственото или нравственото развитие на непълнолетни лица, в частност, такива, съдържащи порнография или неоправдано насилие. Тази разпоредба обхваща и други програми, които биха могли да засегнат физическото, умственото или нравственото развитие на непълнолетни лица, освен, ако е гарантирано чрез съответен подбор на време за телевизионните програмни емисии, или чрез всяко друго техническо средство, че непълнолетни лица, които попадат в обсега на програмата, няма обичайно да чуят или да видят подобни предавания.

Държавите-членки гарантират и, че телевизионните програми не съдържат подбуждане към ненавист, която се основава на раса, пол, религия или националност.

ГЛАВА ШЕСТА

ПРАВО НА ОТГОВОР

Член 23

1. Без да се накърняват други разпоредби, приети от държавите-членки, в областта на гражданското, административното и наказателното право, всяко физическо или юридическо лице, независимо от националността си, в случай че законните му интереси, в частност репутацията и доброто име, са били засегнати от твърдение, основаващо се на неверни факти в телевизионна програма, трябва да има право на отговор или на равностойни средства за правна защита.
2. Правото на отговор или съответстващите правни средства за защита се отнасят за всички излъчващи оператори, които се намират под юрисдикцията на държава-членка.
3. Държавите-членки предприемат необходимото, за да въведат правото на отговор или съответстващите правни средства за защита и да определят реда за тяхното упражняване. В частност, те осигуряват достатъчен период от време и такъв ред, че правото на отговор или съответстващите правни средства за защита да могат да бъдат упражнявани по подходящ начин от физически или юридически лица, пребиваващи или установени в други държави-членки.
4. Молбата за упражняване правото на отговор или на съответстващите правни средства за защита може да бъде отхвърлена, ако подобен отговор е неоправдан съгласно условията в параграф 1, било ако е включен наказуем акт, било ако би превърнал излъчващия оператор в обект на търсене на гражданска отговорност или ако би нарушил правилата на общественото благоприличие.
5. Предвиждат се процедури, които да уреждат реда, по който споровете относно упражняването правото на отговор или съответстващите правни средства за защита могат да бъдат преразглеждани пред съда.

ГЛАВА СЕДМА

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

В области, които настоящата директива не координира, правата и задълженията на държавите-членки, установени чрез съществуващите конвенции по въпросите на телекомуникациите или излъчването остават незасегнати.

Член 25

1. Държавите-членки въвеждат в действие законовите, подзаконовите и административни разпоредби, за да приведат своето законодателство в

съответствие с настоящата директива не по-късно от 3 октомври 1991 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 26

Не по-късно от края на петата година след датата на приемането на настоящата директива и на всеки две години от този момент нататък, Комисията предоставя на Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социалния комитет доклад относно нейното прилагане и, ако е необходимо, прави предложения за изменението ѝ съобразно развитието на телевизионното излъчване.

Член 27

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 3 октомври 1989 година.

За Съвета:

R. DUMAS

Председател